

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2014/107/ES

2014 m. gruodžio 9 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) pastaruoju metu tarpvalstybinio masto mokestinio sukčiavimo ir mokesčių slėpimo problema labai išaugo ir kelia didelį susirūpinimą Sąjungoje ir pasauliniu lygiu. Dėl nedeklaruojamų ir neapmokestinamų pajamų gerokai mažėja nacionalinės mokestinės pajamos. Todėl skubiai reikia didinti mokesčių surinkimo veiksmingumą ir efektyvumą. Automatiniai informacijos mainai – šiuo atžvilgiu svarbi priemonė, ir 2012 m. gruodžio 6 d. komunikate „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“ Komisija pabrėžė, kad reikia aktyviai skatinti automatinius informacijos mainus, kad ateityje jie taptų Europos ir tarptautinis skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių klausimais standartu;
- (2) neseniai ir tarptautiniu lygiu (G20 ir G8) pripažinta, kad automatiniai informacijos mainai yra svarbi kovos su tarpvalstybinio masto mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu priemonė. Atsižvelgiant į Jungtinių Amerikos Valstijų ir kelių pasaulio valstybių, įskaitant visas valstybes nares, derybas dėl dvišalių automatinių informacijos mainų susitarimų siekiant įgyvendinti Jungtinių Valstijų Užsienio sąskaitoms taikomų mokestinių prievolių vykdymo aktą (paprastai vadinamą FATCA), G20 grupė įgaliojo Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizaciją (EBPO) remiantis šiais susitarimais parengti bendrą visuotinę automatinių mokestinės informacijos mainų standartą;
- (3) 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Taryba paprašė automatinius informacijos mainus išplėsti Sąjungos ir pasauliniu lygmenimis, siekiant kovoti su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių slėpimu ir agresyviu mokesčių planavimu. Europos Vadovų Taryba taip pat palankiai įvertino G20, G8 ir EBPO dedamas pastangas, siekiant parengti visuotinę automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą;

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 68.

- (4) 2014 m. vasario mėn. EBPO paskelbė pagrindines visuotinių automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą sudarančias dalis, t. y. tipinių kompetentingų institucijų susitarimą ir bendrą duomenų teikimo standartą, kuriuos vėliau patvirtino G20 finansų ministrai ir centrinių bankų valdytojai. 2014 m. liepos mėn. EBPO taryba paskelbė visas visuotinį standartą sudarančias dalis, įskaitant jo likusias dalis, t. y. komentarus dėl tipinio kompetentingų institucijų susitarimo, bendrą duomenų teikimo standartą ir visuotinio standarto įgyvendinimui skirtų informacinių technologijų specifikacijas. 2014 m. rugsėjo mėn. G20 finansų ministrai ir centrinių bankų valdytojai patvirtino visas visuotinio standarto dalis;
- (5) Tarybos direktyvoje 2011/16/ES ⁽¹⁾ jau numatyti privalomi automatiniai informacijos (daugiausia nefinansinio pobūdžio informacijos) apie tam tikrų kategorijų pajamas ir kapitalą, kuriuos mokesčių mokėtojai laiko ne savo rezidavimo vietos valstybėje narėje, bet kitose valstybėse narėse, mainai tarp valstybių narių. Joje taip pat nustatytas pakopinis automatinių informacijos mainų stiprinimo metodas, pagal kurį jie palaipsniui imami taikyti naujų kategorijų pajamoms bei kapitalui ir panaikinama sąlyga, kad informacija turi būti keičiamasi tik tuomet, jei ji turima. Šiuo metu, atsižvelgiant į tai, kad atsirado daugiau galimybių investuoti į labai įvairias finansines priemones užsienyje, galiojantys Sąjungos ir tarptautiniai administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje teisės aktai tapo ne tokie veiksmingi kovojant su tarpvalstybinio masto mokesčiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu;
- (6) kaip pabrėžta Europos Vadovų Tarybos prašyme, tikslinga anksčiau pradėti taikyti automatinius informacijos mainus, kaip jau numatyta Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 5 dalyje, kitų valstybių narių rezidentų atžvilgiu. Sąjungos iniciatyva bus užtikrinamas darnus, nuoseklus ir visapusiškas Sąjungos mastu priimtas požiūris į automatinius informacijos mainus vidaus rinkoje, o dėl to lėšų sutaupytų ir mokesčių administratoriai, ir ekonominės veiklos vykdytojai;
- (7) tai, kad valstybės narės sudarė arba netrukus sudarys susitarimus su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl FATCA, reiškia, kad tos valstybės narės plačiau bendradarbiauja arba plačiau bendradarbiaus, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/16/ES 19 straipsnyje, ir privalo arba privalės plačiau bendradarbiauti taip pat ir su kitomis valstybėmis narėmis;
- (8) valstybėms narėms pagal Direktyvos 2011/16/ES 19 straipsnį sudarant paralelius ir nekoordinuojamus susitarimus, atsirastų iškraipymų, kurie būtų žalingi sklandžiam vidaus rinkos veikimui. Automatinis informacijos mainų išplėtimas remiantis Sąjungos mastu taikoma teisine priemone, dingtų poreikis valstybėms narėms remtis minėtu straipsniu, kad būtų sudaryti dvišaliai arba daugiašaliai susitarimai, kurie gali būti laikomi tinkamais dėl to paties dalyko, kai nėra atitinkamo Sąjungos teisės akto;
- (9) siekiant kuo labiau sumažinti išlaidas ir administracinę naštą, tenkančią mokesčių administratoriams ir ekonominės veiklos vykdytojams, taip pat svarbu užtikrinti, kad išplėsta automatinių informacijos mainų Sąjungoje taikymo sritis atitiktų tarptautinius pokyčius. Šiam tikslui pasiekti valstybės narės turėtų reikalauti, kad jų finansų įstaigos įgyvendintų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, kurios visiškai atitiktų taisykles, nustatytas EBPO parengtame bendrame duomenų teikimo standarte. Be to, Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio taikymo sritį reikėtų išplėsti, kad ji apimtų tą pačią informaciją, kuri yra įtraukta į EBPO tipinių kompetentingų institucijų susitarimą ir bendrą duomenų teikimo standartą. Tikimasi, kad kiekviena valstybė narė turės tik vieną nacionaliniu mastu nustatytų duomenų neteikiančių finansų įstaigų ir sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašą, kurį jos naudos įgyvendindamos šią direktyvą ir taikydamos kitus susitarimus, kuriais įgyvendinamas visuotinis standartas;
- (10) tam tikrų kategorijų duomenis teikiančios finansų įstaigos ir praneštinės sąskaitos, kurioms taikoma ši direktyva, yra skirtos tam, kad būtų apribotos mokesčių mokėtojų galimybės išvengti, kad apie juos būtų pranešta, kai jie turtą perkelia į finansų įstaigas arba investuoja į finansines priemones, kurioms netaikoma ši direktyva. Tačiau tam tikroms finansų įstaigoms ir sąskaitoms, kurios kelia mažą riziką, kad jomis bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, ši direktyva neturėtų būti taikoma. Apskritai ribinės vertės neturėtų būti įtrauktos į šią direktyvą, nes jas galima lengvai apeiti sąskaitas padalijant į skirtingas finansų įstaigas. Finansinė informacija, kurią reikia pranešti ir kuria reikia keistis, turėtų būti susijusi ne tik su visomis atitinkamomis pajamomis (palūkanomis, dividendais ir panašių rūšių pajamomis), bet ir su sąskaitų likučiais bei pardavimo pajamomis iš finansinio turto, siekiant apimti situacijas, kai mokesčių mokėtojas nori paslėpti kapitalą, kuris pats yra pajamos arba turtas, dėl kurio norima išvengti mokesčių. Todėl tvarkyti informaciją pagal šią direktyvą yra būtina ir proporcinga, kad valstybių narių mokesčių administratoriai galėtų teisingai ir aiškiai nustatyti atitinkamus mokesčių mokėtojus ir galėtų vykdyti savo mokesčių įstatymus bei užtikrinti jų įgyvendinimą tarpvalstybiniais atvejais, įvertinti mokesčių slėpimo galimybę ir išvengti nereikalingų tolesnių tyrimų;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

- (11) duomenis teikiančios finansų įstaigos savo prievoles teikti informaciją fizinių praneštinų asmenų atžvilgiu galėtų įvykdyti laikydamosi išsamių informacijos teikimo sąlygų, įskaitant jos teikimo dažnumą, kurios yra numatytos jų vidaus procedūrose pagal jų nacionalinę teisę;
- (12) duomenis teikiančios finansų įstaigos, siunčiančiosios valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kaip duomenų valdytojos turėtų pagal šią direktyvą parengtą informaciją saugoti ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti. Atsižvelgiant į valstybių narių teisės aktų skirtumus, ilgiausias saugojimo laikotarpis turėtų būti nustatytas įvertinus kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinės teisės aktuose mokesčių srityje nustatytus apribojimus;
- (13) įgyvendinant šią direktyvą, valstybės narės kaip pavyzdžiu ar aiškinimo šaltiniu ir siekdamos užtikrinti nuoseklų taikymą visose valstybėse narėse turėtų remtis EBPO parengtais komentarais dėl tipinio kompetentingų institucijų susitarimo ir bendru duomenų teikimo standartu. Vykdamas Sąjungos veiksmus šioje srityje ir toliau turėtų būti ypač atsižvelgiama į būsimus pokyčius EBPO lygiu;
- (14) sąlyga, kad automatiniai mainai gali priklausyti nuo prašomos informacijos turėjimo, kaip numatyta Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 1 dalyje, neturėtų būti taikoma naujiems punkтам, įtrauktiems į Direktyvą 2011/16/ES šia direktyva;
- (15) Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 3 dalyje reikėtų išbraukti nuorodą į ribą, nes į tokią ribą sunku atsižvelgti praktikoje;
- (16) informacijos turėjimo sąlygos peržiūra, kuri turi būti atlikta 2017 m., turėtų būti taikoma visoms penkioms kategorijoms, nurodytoms Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 1 dalyje, kad galėtų būti išnagrinėtas visų valstybių narių keitimosi visų tų kategorijų informacija pagrįstumas;
- (17) šioje direktyvoje gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į asmens duomenų apsaugą;
- (18) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą valstybių narių administracinį bendradarbiavimą tokiomis sąlygomis, kurios būtų suderinamos su tinkamu vidaus rinkos veikimu, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikiamo vienodumo ir veiksmingumo to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (19) atsižvelgiant į esamus struktūrinius skirtumus, Austrijai turėtų būti leista informacija pagal šią direktyvą automatiškai pirmą kartą pasikeisti ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 30 d., o ne 2017 m. rugsėjo 30 d.
- (20) todėl Direktyva 2011/16/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2011/16/ES iš dalies keičiama taip:

1. 3 straipsnio 9 punktą pakeičiamas taip:

„9. automatiniai mainai – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos apie kitų valstybių narių rezidentus pateikimas atitinkamai rezidavimo vietos valstybei narėi be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais. 8 straipsnio atveju turima informacija reiškia informaciją, kuri yra informaciją pateikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras. 8 straipsnio 3a ir 7a dalyse, 21 straipsnio 2 dalyje bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse vartojamų terminų reikšmė yra apibrėžta I priede išdėstytoje atitinkamose apibrėžtyse.“

2. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nurodyti kitos valstybės narės kompetentingai institucijai, kad ji nepageidauja gauti informacijos apie vienos ar kelių 1 dalyje nurodytų kategorijų pajamas ir kapitalą. Ji taip pat praneša apie tai Komisijai.

Valstybė narė gali būti laikoma nepageidaujančia gauti informacijos pagal 1 dalį, jei ji nepraneša Komisijai, kad ji turi nors vienos kategorijos informacijos.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos laikytųsi I ir II prieduose išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisyklių, ir užtikrindama veiksmingą tokių taisyklių įgyvendinimą ir jų laikymąsi pagal I priedo IX skirsnį.

Pagal I ir II prieduose išdėstytas taikytinas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama automatinius mainus, per 6 dalies b punkte nurodytą terminą praneša kitos valstybės narės kompetentingai institucijai toliau nurodytą informaciją, susijusią su apmokestinamais laikotarpiais nuo 2016 m. sausio 1 d., apie praneštiną sąskaitą:

- a) kiekvieno praneštinio asmens, kuris yra sąskaitos turėtojas, vardą, pavardę, adresą, mokesčių mokėtojo identifikavimo numerį (-ius) (MMIN), gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), o kai tai susiję su subjektu, kuris yra sąskaitos turėtojas ir kuris pritaikys išsamaus patikrinimo taisykles, atitinkančias prieduose išdėstytas taisykles, pripažintas turinčiu vieną ar kelis kontroliuojančiuosius asmenis, kurie yra praneštinis asmenys, tokio subjekto pavadinimą, adresą, MMIN ir kiekvieno praneštinio asmens vardą, pavardę, adresą, MMIN ir gimimo datą bei vietą;
- b) sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei nėra sąskaitos numerio);
- c) duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);
- d) sąskaitos likutį arba vertę (įskaitant kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą, kai tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
- e) pasaugos sąskaitos atveju:
 - i) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, kiekvienu atveju įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir
 - ii) visas bendras pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo agentas;
- f) indėlio sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir
- g) e arba f punkte nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtoji į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra įsipareigojęs asmuo arba skolininkas, įskaitant bendrą išperkamųjų išmokų sąskaitos gavėjui sumą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį.

Informacijos mainų pagal šią dalį tikslais, išskyrus atvejus, kai šioje dalyje arba prieduose numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusių mokėjimų dydis ir apibūdinimas nustatomas vadovaujantis valstybės narės, kuri praneša informaciją, nacionalinės teisės aktais.

Šios dalies pirmą ir antrą pastraipoms teikiama pirmenybė 1 dalies c punkto ar bet kurio kito Sąjungos teisės akto, įskaitant Tarybos direktyvą 2003/48/EB (*), atžvilgiu, jei tokios informacijos mainams būtų taikomas 1 dalies c punktas ar bet kuris kitas Sąjungos teisės aktas, įskaitant Direktyvą 2003/48/EB.

(*) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (OL L 157, 2003 6 26, p. 38).“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Iki 2017 m. liepos 1 d. Komisija pateikia ataskaitą, kurioje apžvelgiami ir įvertinami gauti statistiniai duomenys ir informacija tokiais klausimais kaip automatinių informacijos mainų administracinės bei kitos atitinkamos išlaidos ir teikiama nauda, taip pat pateikiami su tuo susiję praktiniai aspektai. Komisija prirėkęs pateikia pasiūlymą Tarybai dėl 1 dalyje nustatytų kategorijų ir sąlygų, įskaitant sąlygą, kad informacija apie asmenis, kurių rezidavimo vieta yra kitose valstybėse narėse, turi būti prieinama, arba dėl 3a dalyje nurodytų punktų, arba abiejų klausimų.

Nagrinėdama Komisijos pateiktą pasiūlymą, Taryba įvertina galimybę toliau stiprinti automatinių informacijos mainų veiksmingumą ir veikimą bei kelti jų kokybę, siekiant numatyti, kad:

- a) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateiktą kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2017 m. sausio 1 d., susijusią su asmenimis, kurių rezidavimo vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, apie visų 1 dalyje nurodytų kategorijų pajamas ir kapitalą, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, ir
- b) į 1 ir 3a dalyse pateiktus kategorijų ir punktų sąrašus būtų įtrauktos kitos kategorijos ir punktai, įskaitant automatinis atlyginimus.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Informacija pateikiama taip:

- a) 1 dalyje nurodytų kategorijų atveju – bent kartą per metus, per šešis mėnesius nuo valstybės narės mokestinių metų, per kuriuos buvo gauta informacija, pabaigos;
- b) 3a dalyje nurodytos informacijos atveju – kasmet, per devynis mėnesius nuo kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio, su kuriuo susijusi informacija, pabaigos.“;

e) įterpiama ši dalis:

„7a. Įgyvendindama I priedo VIII skirsnio B poskirsnio 1 dalies c punktą ir C poskirsnio 17 dalies g punktą kiekviena valstybė narė iki 2015 m. liepos 31 d. pateikia Komisijai subjektų, kurie laikomi duomenų neteikiančiomis finansų įstaigomis, ir sąskaitų, kurios laikomos sąskaitomis, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašą. Kiekviena valstybė narė taip pat informuoja Komisiją apie su tuo susijusius pokyčius. Komisija skelbia bendrą gautos informacijos sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir prirėkęs jį atnauja.

Valstybės narės užtikrina, kad tų rūšių duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, atitiktų visus I priedo VIII skirsnio B poskirsnio 1 dalies c punkte ir C poskirsnio 17 dalies g punkte išdėstytus reikalavimus, ir visų pirma, kad finansų įstaigos kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas arba sąskaitos kaip sąskaitos, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, statusas nekenktų šios direktyvos tikslams.“

3. 20 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Automatinių informacijos mainų pagal 8 straipsnį atveju informacija siunčiama naudojant Komisijos pagal 26 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą patvirtintą standartizuotą kompiuterinį formatą, kuriuo siekiama palengvinti tokių automatinius mainus ir kuris paremtas esamu kompiuteriniu formatu pagal Direktyvos 2003/48/EB 9 straipsnį, naudotiną visiems automatiniams informacijos mainams.“

4. 21 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija yra atsakinga už visus CCN tinklo patobulinimus, kurių reikia, kad valstybės narės galėtų keistis tokia informacija, ir už CCN tinklo saugumo užtikrinimą.

Valstybės narės yra atsakingos už visus savo sistemų patobulinimus, kurių reikia, kad tokia informacija būtų galima keistis naudojant CCN tinklą, ir už savo sistemų saugumo užtikrinimą.

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienam fiziniam praneštinam asmeniui būtų pranešta apie saugumo pažeidimą, susijusį su jo duomenimis, kai tas pažeidimas gali neigiamai paveikti jo asmens duomenų arba privatumo apsaugą.

Valstybės narės atsisako bet kokių reikalavimų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią direktyvą, išskyrus, atitinkamai atvejais, ekspertams sumokėtą užmokestį.“

5. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) dabartinė 25 straipsnio formuluotė tampa šio straipsnio 1 dalimi;

b) įterpiamos šios dalys:

„2. Duomenis teikiančios finansų įstaigos ir visų valstybių narių kompetentingos institucijos laikomos duomenų valdytojomis Direktyvos 95/46/EB tikslais.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalį, visos valstybės narės užtikrina, kad visos jų jurisdikcijoje esančios duomenis teikiančios finansų įstaigos informuotų visus atitinkamus fizinius praneštinus asmenis, kad su jais susijusi informacija, nurodyta 8 straipsnio 3a dalyje, bus renkama ir perduodama pagal šią direktyvą, ir užtikrina, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos pateiktų tiems fiziniams asmenims visą informaciją, kurią jie turi teisę gauti pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, skiriant pakankamai laiko, kad fizinis asmuo galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš atitinkamai duomenis teikiančiai finansų įstaigai perduodant 8 straipsnio 3a dalyje nurodytą informaciją savo rezidavimo vietos valstybės narės kompetentingai institucijai.

4. Pagal šią direktyvą parengta informacija saugoma ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinių taisyklių dėl senaties termino.“

6. Pridedami I ir II priedai, kurių tekstai išdėstyti šios direktyvos priede.

2 straipsnis

1. Valstybės narės iki 2015 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų tekstą.

Tas priemonės jos taiko nuo 2016 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio 2 punkto b papunktį ir šio straipsnio 1 dalį, Austrija šios direktyvos nuostatas taikys nuo 2017 m. sausio 1 d. ir informacija bus teikiama apie mokesčius laikotarpius nuo tos datos.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 9 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. C. PADOAN

PRIEDAS

„I PRIEDAS

FINANSINIŲ SĄSKAITŲ INFORMACIJOS TEIKIMO IR IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Šiame priede išdėstytos duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisyklės, kurias turi taikyti duomenis teikiančios finansų įstaigos, kad valstybės narės vykdydamos automatinius mainus galėtų teikti šios direktyvos 8 straipsnio 3a dalyje nurodytą informaciją. Šiame priede taip pat apibūdinamos taisyklės ir administracinės procedūros, kurias valstybės narės turi įdiegti, kad būtų užtikrintas veiksmingas toliau išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimas ir laikymasis.

I SKIRSNIS

BENDRIEJI DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

- A. Pagal C–E poskirsnius kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga privalo savo valstybės narės kompetentingai institucijai pateikti toliau nurodytą informaciją apie tokios duomenis teikiančios finansų įstaigos kiekvieną praneštiną sąskaitą:
1. kiekvieno praneštinio asmens, kuris yra sąskaitos turėtojas, vardą, pavardę, adresą, gyvenamosios vietos valstybę (-es) narę (-es), MMIN, gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), o kai tai susiję su subjektu, kuris yra sąskaitos turėtojas ir kuris pritaikys išsamaus patikrinimo procedūras, atitinkančias V, VI ir VII skirsniuose išdėstytas procedūras, yra pripažįstamas turinčiu vieną ar kelis kontroliuojančiuosius asmenis, kurie yra praneštinis asmenys, tokio subjekto pavadinimą, adresą, rezidavimo vietos valstybę (-es) narę (-es) ir (jei yra) kitą (-as) jurisdikciją (-as), MMIN ir kiekvieno praneštinio asmens vardą, pavardę, adresą, gyvenamosios vietos valstybę (-es) narę (-es), MMIN ir gimimo datą bei vietą;
 2. sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei nėra sąskaitos numerio);
 3. duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);
 4. sąskaitos likutį arba vertę (įskaitant kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą, kai tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
 5. pasaulgos sąskaitos atveju:
 - a) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, kiekvienu atveju įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir
 - b) visas bendras pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo agentas;
 6. indėlio sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir
 7. A poskirsnio 5 ar 6 dalyje nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtoju į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra įsipareigojęs asmuo arba skolininkas, įskaitant bendrą išperkamųjų išmokų sąskaitos gavėjui sumą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį.
- B. Teikiant informaciją turi būti nurodoma valiuta, kuria yra išreikšta kiekviena suma.
- C. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, kiekvienos praneštinės sąskaitos, kuri yra jau esanti sąskaita, atžvilgiu nereikia pranešti MMIN arba gimimo datos, jeigu toks MMIN ar gimimo data nenurodyti duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje ir nėra reikalaujama, kad tokia duomenis teikianti finansų įstaiga juos rinktų pagal nacionalinę teisę arba Sąjungos teisės aktą. Tačiau reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga dėtų deramas pastangas siekdama iki antrų kalendorinių metų pabaigos, einančių po metų, kuriais jau esančios sąskaitos buvo nustatytos praneštinomis sąskaitomis, gauti su jau esančiomis sąskaitomis susijusį MMIN ir gimimo datą.

- D. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, MMIN nereikia pranešti, jei atitinkama valstybė narė arba kita rezidavimo vietos jurisdikcija nesuteikė MMIN.
- E. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, gimimo vietos nereikia pranešti, išskyrus atvejus, kai:
1. reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinotų šią informaciją ir ją praneštų pagal savo nacionalinę teisę, arba reikalaujama ar buvo reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinotų tą informaciją ir ją praneštų pagal galiojantį arba 2015 m. sausio 5 d. galiojusį Sąjungos teisės aktą, ir
 2. ta informacija yra duomenis teikiančios finansų įstaigos turimuose elektroniniuose duomenyse.

II SKIRSNIS

BENDRIEJI IŠSAMAUS PATIKRINIMO REIKALAVIMAI

- A. Sąskaita pradedama laikyti praneština sąskaita nuo tos dienos, kai atlikus II–VII skirsniuose išdėstytas išsamaus patikrinimo procedūras nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština, ir, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusi informacija turi būti pateikiama kasmet kitais kalendoriniais metais po metų, su kuriais susijusi informacija.
- B. Sąskaitos likutis arba suma nustatomi paskutinę kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną.
- C. Jei likutį arba sumos ribą reikia nustatyti paskutinę kalendorinių metų dieną, atitinkamas likutis ar suma turi būti nustatomi paskutinę ataskaitinio laikotarpio, kuris baigiasi kartu su tais kalendoriniais metais arba tais kalendoriniais metais, dieną.
- D. Kiekviena valstybė narė gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis, kad įvykdytų joms nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, tačiau už šių prievolių vykdymą atsako pačios duomenis teikiančios finansų įstaigos.
- E. Kiekviena valstybė narė gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau esančioms sąskaitoms ir išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas didelės vertės sąskaitoms, taikyti mažesnės vertės sąskaitoms. Jei valstybė narė leidžia išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau esančioms sąskaitoms, toliau taikomos jau turimoms sąskaitoms taikytinos taisyklės.

III SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS JAU ESANČIOMS ASMENINĖMS SĄSKAITOMS

- A. Įvadas. Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių asmeninių sąskaitų yra praneštinės sąskaitos.
- B. Mažesnės vertės sąskaitos. Toliau išdėstytos procedūros taikomos mažesnės vertės sąskaitoms.
1. Gyvenamosios vietos adresas. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga savo apskaitoje turi asmeninės sąskaitos turėtojo dabartinį gyvenamosios vietos adresą, pagrįstą dokumentiniu įrodymu, duomenis teikianti finansų įstaiga gali asmeninės sąskaitos turėtoją laikyti valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurioje yra adresas, rezidentu mokesčių tikslais, kad nustatytų, ar toks asmeninės sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.
 2. Elektroninė duomenų paieška. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nemano, kad gali remtis asmeninės sąskaitos turėtojo dabartinės gyvenamosios vietos adresu, grindžiamu dokumentiniu įrodymu, kaip nustatyta B poskirsnio 1 dalyje, duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti savo turimus elektroninius duomenis, kad nustatytų, ar nėra tokių įrodymų, ir taikyti B poskirsnio 3–6 dalis:
 - a) sąskaitos turėtojas nustatomas kaip valstybės narės rezidentas;
 - b) dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas (įskaitant pašte esančią pašto dėžutę) yra valstybėje narėje;

- c) vienas ar keli telefono numeriai yra valstybėje narėje ir nė vieno telefono numerio nėra duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje;
 - d) periodinio mokėjimo nurodymai (nesusiję su indėlių sąskaita) pervesti lėšas į valstybėje narėje esančią sąskaitą;
 - e) tuo metu galiojantis įgaliojimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas asmeniui, turinčiam adresą valstybėje narėje, arba
 - f) adresas, kuriame nurodyta „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ adresu, esančiu valstybėje narėje, jei duomenis teikianti finansų įstaiga įrašuose neturi jokio kito sąskaitos turėtojo adreso.
3. Jei atliekant elektroninę paiešką nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, nebūtina imtis jokių tolesnių veiksmų tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas ar keli įrodymai, siejami su sąskaita, arba kol sąskaita netampa didelės vertės sąskaita.
4. Jei atliekant elektroninę paiešką randami kokie nors B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardyti įrodymai arba jei pasikeičia aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita, tada duomenis teikianti finansų įstaiga turi sąskaitos turėtoją laikyti kiekvienos valstybės narės, su kuria yra susiję nustatyti įrodymai, rezidentu mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.
5. Jei atliekant elektroninę paiešką nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga labiausiai tinkamu pagal aplinkybes būdu privalo atlikti paiešką popieriniuose dokumentuose, apibūdintą C poskirsnio 2 dalyje, arba stengtis iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą, kad galėtų nustatyti to sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu atlikus paiešką popieriniuose dokumentuose nepavyksta rasti įrodymų ir nepavyksta gauti patvirtinimo ar dokumentinio įrodymo, duomenis teikianti finansų įstaiga turi savo valstybės narės kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.
6. Neatsižvelgiant į tai, kad randamas įrodymas pagal B poskirsnio 2 dalį, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtoją laikytų valstybės narės rezidentu, jei:
- a) informacijoje apie sąskaitos turėtoją pateikiamas dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas toje valstybėje narėje, vienas ar keli tos valstybės narės telefono numeriai (ir nė vieno duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybės narės telefono numerio), arba periodinio mokėjimo nurodymai (susiję su kitomis finansinėmis sąskaitomis nei indėlių sąskaitos) pervesti lėšas į valstybėje narėje esančią sąskaitą, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba anksčiau buvo peržiūrėjusi ir turi tokius dokumentus:
 - i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos valstybės (-ių) narės (-ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta valstybė narė, ir
 - ii) dokumentą, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją duomenų teikti nereikia;
 - b) informacijoje apie sąskaitos turėtoją pateikiamas tuo metu galiojantis įgaliojimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas asmeniui, turinčiam adresą toje valstybėje narėje, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba anksčiau buvo peržiūrėjusi ir turi tokius dokumentus:
 - i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos valstybės (-ių) narės (-ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta valstybė narė, arba
 - ii) dokumentą, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją duomenų teikti nereikia.
- C. Didelės vertės sąskaitų griežtesnės peržiūros procedūros. Toliau išdėstytos griežtesnės peržiūros procedūros taikomos didelės vertės sąskaitoms.
1. Elektroninė duomenų paieška. Didelės vertės sąskaitų atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti savo turimus elektroninius duomenis, kad nustatytų, ar juose nėra B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų.

2. Paieška popieriniuose dokumentuose. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse paieškos duomenų bazėse yra laukiai atitinkamiems įrašams ir yra saugoma visa C poskirsnio 3 dalyje apibūdinta informacija, toliau jokia paieška popieriniuose dokumentuose neatliekama. Jei elektroninėse duomenų bazėse visos šios informacijos nėra, kai tai susiję su didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat turi peržiūrėti turimą kliento pagrindinę bylą ir toliau nurodytus dokumentus (jei jų nėra turimoje pagrindinėje byloje), kurie susiję su sąskaita ir kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo per pastaruosius penkerius metus, kad nustatytų, ar juose nėra B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų:
- a) su sąskaita susijusius surinktus pačius naujausius dokumentinius įrodymus;
 - b) pačią naujausią sąskaitos atidarymo sutartį arba dokumentus;
 - c) pačius naujausius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo taikydama pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ ar kitais reguliavimo tikslais;
 - d) visus tuo metu galiojančius įgaliojimus ar įgaliojimo pasirašyti formas ir
 - e) visus tuo metu galiojančius periodinio mokėjimo nurodymus (nesusijusius su indėlių sąskaita) pervesti pinigines lėšas.
3. Išimtis, taikoma, kai duomenų bazėse yra pakankamai informacijos. Duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintos paieškos popieriniuose dokumentuose, jei ji turi tokią elektroninę informaciją:
- a) sąskaitos turėtojo rezidento statusas;
 - b) sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas ir korespondencijos gavimo adresas, kuris tuo metu yra duomenis teikiančios finansų įstaigos įrašuose;
 - c) sąskaitos turėtojo telefono numeris (-iai), jei yra, kuris (kurie) tuo metu yra duomenis teikiančios finansų įstaigos įrašuose;
 - d) finansinių sąskaitų, kurios nėra indėlių sąskaitos, atveju tai, ar tebegalioja periodinio mokėjimo nurodymai pervesti sąskaitoje esančias pinigines lėšas į kitą sąskaitą (įskaitant sąskaitą, kuri yra kitame duomenis teikiančios finansų įstaigos filiale ar kitoje finansų įstaigoje);
 - e) ar tuo metu galiojančiame sąskaitos turėtojo adrese yra nurodyta „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba ją „perduoti“ atitinkamu adresu ir
 - f) ar yra koks nors su sąskaita susijęs įgaliojimas ar su sąskaita susijęs įgaliojimas pasirašyti.
4. Santykių su klientais vadovo užklausa dėl faktinės informacijos. Be C poskirsnio 1 ir 2 dalyse apibūdintos elektroninės paieškos ir paieškos popieriniuose dokumentuose, duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną santykių su klientais vadovui priskirtą didelės vertės sąskaitą (įskaitant su tokia didelės vertės sąskaita sujungtas finansines sąskaitas) privalo laikyti praneština sąskaita, jei santykių su klientais vadovas turi faktinės informacijos, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.
5. Įrodymų nustatymo rezultatas.
- a) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nenustatoma jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, ir jei nėra nustatoma, kad sąskaita priklauso praneštinam asmeniui, kaip nurodyta C poskirsnio 4 dalyje, nereikia imtis jokių tolesnių veiksmų tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita.
 - b) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą surandama kokių nors B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų arba jei vėliau pasikeičia aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga turi tokią sąskaitą laikyti praneština sąskaita kiekvienos valstybės narės, su kuria susijęs įrodymas yra nustatomas, atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai galioja viena iš minėtoje dalyje nurodytų išimčių.

- c) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti iš tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą, kad galėtų nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga negali gauti tokio patvirtinimo arba dokumentinio įrodymo, ji turi savo valstybės narės kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra dokumentais patvirtinta.
6. Jei jau esanti asmeninė sąskaita 2015 m. gruodžio 31 d. nėra didelės vertės sąskaita, tačiau didelės vertės sąskaita tampa paskutinę kitų kalendorinių metų dieną, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais tokia sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, atlikti C poskirsnyje apibūdintas griežtesnės tokios sąskaitos peržiūros procedūras. Jei atlikus tokią peržiūrą tokia sąskaita pripažįstama praneština sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pateikti reikiamą informaciją apie tokią sąskaitą, susijusią su metais, kuriais ji yra pripažinta praneština sąskaita, o visais paskesniais metais tokia informacija turi būti teikiama kiekvienais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.
7. Kai duomenis teikianti finansų įstaiga atlieka C poskirsnyje nurodytas griežtesnės didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūras, nė vienais paskesniais metais ji neprivalo vėl atlikti šių griežtesnės tos pačios didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūrų, išskyrus tik reikalavimą pateikti santykių su klientais vadovui C poskirsnio 4 dalyje apibūdintą užklausą, išskyrus atvejus, kai sąskaita nėra patvirtinta dokumentais, tada duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų tas procedūras atlikti kasmet tol, kol tokia sąskaita nebus dokumentais nepatvirtinta sąskaita.
8. Jei pasikeičia su didelės vertės sąskaita susijusios aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli B poskirsnio 2 dalyje nurodyti įrodymai, siejami su sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga turi tokią sąskaitą laikyti praneština sąskaita kiekvienos valstybės narės, su kuria susijęs įrodymas yra nustatomas, atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai galioja viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.
9. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo įgyvendinti procedūras, kad užtikrintų, jog santykių su klientais vadovas galėtų nustatyti visus su sąskaita susijusių aplinkybių pasikeitimus. Pavyzdžiui, jei santykių su klientais vadovui pranešama, kad sąskaitos turėtojas turi naują korespondencijos gavimo adresą valstybėje narėje, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tokį naują adresą laikyti pasikeitusiomis aplinkybėmis ir, jei ji nusprendžia taikyti B papunkčio 6 dalį, privalo iš sąskaitos turėtojo gauti atitinkamus dokumentus.
- D. Jau esančių didelės vertės asmeninių sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta iki 2016 m. gruodžio 31 d. Jau esančių mažesnės vertės asmeninių sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta iki 2017 m. gruodžio 31 d.
- E. Visos jau esančios asmeninės sąskaitos, kurios pagal šį skirsnį pripažįstamos praneštinomis sąskaitomis, turi būti laikomos praneštinomis sąskaitomis visais paskesniais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

IV SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS NAUJOMS ASMENINĖMS SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų asmeninių sąskaitų yra praneštinės sąskaitos.

- A. Kai tai susiję su naujomis asmeninėmis sąskaitomis, atidarius tokią sąskaitą duomenis teikiančiai finansų įstaigai privalo būti pateiktas patvirtinimas, kuris gali būti įtrauktas į sąskaitos atidarymo dokumentus, leidžiantis duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais ir patvirtinti tokio patvirtinimo pagrįstumą, remiantis informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga, įskaitant visus atliekant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ gautus dokumentus.
- B. Jei patvirtinime nurodoma, kad sąskaitos turėtojas mokesčių tikslais yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština sąskaita, o patvirtinime taip pat turi būti nurodomas sąskaitos turėtojo atitinkamos valstybės narės MMIN (pagal I skirsnio D poskirsnį) ir gimimo data.
- C. Jei pasikeičia su nauja asmenine sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad pirminis patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga negali pasitikėti pirminiu patvirtinimu ir privalo gauti galiojantį patvirtinimą, kuriame būtų nurodyta sąskaitos turėtojo gyvenamoji (-osios) vieta (-os) mokesčių tikslais.

V SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS JAU ESANČIOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių subjektų sąskaitų yra praneštinės sąskaitos.

- A. Subjektų sąskaitos, kurių neprivaloma peržiūrėti ar nustatyti ir apie kurias neprivaloma pranešti. Išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga priima kitokį sprendimą dėl visų jau esančių subjektų sąskaitų arba atskirai dėl kurios nors aiškiai nustatytos tokių sąskaitų grupės, jau esanti subjekto sąskaita, kurios bendras likutis ar suma 2015 m. gruodžio 31 d. neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 250 000 USD, neturi būti peržiūrima, nustatoma ar apie ją pranešama kaip apie praneštiną sąskaitą tol, kol bendras sąskaitos likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių metų dieną neviršys tos sumos.
- B. Subjektų sąskaitos, kurias privaloma peržiūrėti. Jau esanti subjekto sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 250 000 USD, taip pat jau esanti subjekto sąskaita, kuri 2015 m. gruodžio 31 d. neviršija tos sumos, tačiau kurios bendras likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną viršija tą sumą, turi būti peržiūrima D poskirsnyje nustatyta tvarka.
- C. Subjektų sąskaitos, apie kurias privaloma pranešti. Kai tai susiję su B poskirsnyje apibūdintomis jau esančiomis subjektų sąskaitomis, praneštinomis sąskaitomis laikomos tik sąskaitos, kurias turi vienas ar keli subjektai, kurie yra praneštinis asmenys, arba pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinis asmenys.
- D. Peržiūros procedūros, siekiant nustatyti subjektų sąskaitas, apie kurias privaloma pranešti. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi atlikti toliau nurodytas jau esančių subjektų sąskaitų, apibūdintų B poskirsnyje, peržiūros procedūras, kad nustatytų, ar sąskaitą turi vienas ar keli praneštinis asmenys, ar pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinis asmenys.

1. Nustatoma, ar subjektas yra praneštinis asmuo.

- a) Peržiūrima informacija, saugoma reglamentavimo ar santykių su klientais tikslais (įskaitant informaciją, gautą taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“), kad būtų nustatyta, ar ši informacija rodo, jog sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas. Šiuo tikslu įsisteigimo ar įkūrimo vieta arba adresas valstybėje narėje yra informacija, rodanti, jog sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas.
- b) Jei informacija rodo, kad sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština sąskaita, išskyrus tuos atvejus, kai sąskaitos turėtojas jai pateikia patvirtinimą, arba jei ji pagrįstai nustato (remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija), kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinis asmuo.

2. Nustatoma, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinis asmenys. Kai tai susiję su jau esančios subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinis asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinis asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančiųjų asmenų yra praneštinis asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština sąskaita. Tai nustatydama, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis D poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kuri esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia.

- a) Nustatymas, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo turi gauti patvirtinimą, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi jos turima arba viešai prieinama informacija, pagrįstai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujanciosios jurisdikcijos finansų įstaiga.
- b) Sąskaitos turėtojo kontroliuojančiųjų asmenų nustatymas. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo kontroliuojančiuosius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“.

- c) Nustatymas, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo. Siekdamą nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis:
 - i) informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“, jei tai jau esanti subjekto sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems nefinansiniams subjektams ir kurios bendras likutis arba suma neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD, arba
 - ii) sąskaitos turėtojo arba tokio valstybės (-ių) narės (ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) kontroliuojantysis asmuo yra rezidentas mokesčių tikslais, kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

E. Jau esančioms subjektų sąskaitoms taikomų peržiūros ir papildomų procedūrų atlikimo laikas

1. Jau esančių subjektų sąskaitų, kurių bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 250 000 USD, peržiūra turi būti atlikta iki 2017 m. gruodžio 31 d.
2. Jau esančių subjektų sąskaitų, kurių bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 250 000 USD, tačiau kitų metų gruodžio 31 d. viršija tą sumą, peržiūra turi būti atlikta per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais bendras likutis arba suma viršija tą sumą.
3. Jei pasikeičia su jau esančia subjekto sąskaita susijusios aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar kitas su tokia sąskaita susijęs dokumentas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iš naujo nustatyti sąskaitos statusą laikydamasi D poskirsnyje nustatytų procedūrų.

VI SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS NAUJOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų subjektų sąskaitų yra praneštinės sąskaitos.

Peržiūros procedūros, siekiant nustatyti subjektų sąskaitas, apie kurias privaloma pranešti. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi atlikti toliau nurodytas naujų subjektų sąskaitų peržiūros procedūras, kad nustatytų, ar sąskaitą turi vienas ar keli praneštiniai asmenys, ar pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštiniai asmenys.

1. Nustatoma, ar subjektas yra praneštinas asmuo.

- a) Gaunamas patvirtinimas, kuris gali būti įtrauktas į sąskaitos atidarymo dokumentus, leidžiantis duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslais, ir patvirtinamas tokio patvirtinimo pagrindumas, remiantis informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga, įskaitant visus atliekant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ gautus dokumentus. Jeigu subjektas patvirtina, kad jis neturi rezidavimo vietos mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga, siekdamą nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą, gali remtis subjekto pagrindinės buveinės adresu.
- b) Jei iš patvirtinimo matyti, kad sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština sąskaita, išskyrus tuos atvejus, kai ji pagrįstai nustato, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinas asmuo tos valstybės narės atžvilgiu.

2. Nustatoma, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštiniai asmenys. Kai tai susiję su naujos subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinas asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštiniai asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančiųjų asmenų yra praneštinas asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština sąskaita. Tai nustatydama, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis A poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kuri esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia.

- a) Nustatymas, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga turi remtis sąskaitos turėtojo pateiktu patvirtinimu, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi jos turima arba viešai prieinama informacija, pagrįstai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.
- b) Sąskaitos turėtojo kontroliuojančiųjų asmenų nustatymas. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo kontroliuojančiuosius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“.
- c) Nustatymas, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo. Siekdama nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo arba tokio kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

VII SKIRSNIS

SPECIALIOS IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Igyvendinant pirmiau apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras, taikomos toliau išdėstytos papildomos taisyklės.

- A. Pasitikėjimas patvirtinimais ir dokumentiniais įrodymais. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali nesiremti patvirtinimu ar dokumentiniu įrodymu, jei ji žino ar turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar dokumentinis įrodymas yra neteisingas arba nepatikimas.
- B. Alternatyvios procedūros, taikomos finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjai fiziniai asmenys, arba grupinėms kaupiamojo draudimo sutartims ar grupinėms anuiteto sutartims. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali daryti prielaidą, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas fizinis asmuo (išskyrus savininką), gaunantis išmoką mirties atveju, nėra praneštinas asmuo ir gali tokios finansinės sąskaitos nelaikyti praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba gali pagrįstai manyti, kad gavėjas yra praneštinas asmuo. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali pagrįstai manyti, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas yra praneštinas asmuo, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos surinktoje su gavėju susijusioje informacijoje pateikiami III skirsnio B poskirsnyje nustatyti įrodymai. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba gali pagrįstai manyti, kad gavėjas yra praneštinas asmuo, ji privalo atlikti III skirsnio B poskirsnyje nurodytas procedūras.

Duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti finansinę sąskaitą, kuri yra nario dalis pagal grupinę kaupiamojo draudimo sutartį arba grupinę anuiteto sutartį, finansinę sąskaitą, kuri nėra praneština iki datos, kurią suma išmokama darbuotojui/pažymėjimo turėtojui arba naudos gavėjui, jeigu finansinė sąskaita, kuri yra nario dalis pagal grupinę kaupiamojo draudimo sutartį arba grupinę anuiteto sutartį, atitinka šiuos reikalavimus:

- i) grupinė kaupiamojo draudimo sutartis ar grupinė anuiteto sutartis išduota darbdaviui ir pagal ją draudžiami 25 ar daugiau darbuotojų/pažymėjimo turėtojų;
- ii) darbuotojai/pažymėjimo turėtojai turi teisę gauti bet kokią su jų dalimis susijusią sumą pagal sutartį ir įvardinti išmokos, mokamos darbuotojo mirties atveju, gavėjus ir
- iii) bendra suma, mokama darbuotojui/pažymėjimo turėtojui ar gavėjui neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD.

Grupinė kaupiamojo draudimo sutartis – kaupiamojo draudimo sutartis, pagal kurią i) fiziniai asmenys apdraudžiami per darbdavį, prekybos asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę ir ii) už kiekvieną grupės narį (arba grupėje esančios klasės narį) mokama įmoka, kuri nustatoma neatsižvelgiant į asmens sveikatos būklę, išskyrus grupės nario (arba klasei priklausančių narių) amžių, lytį ir rūkymo įpročius.

Grupinė anuiteto sutartis – anuiteto sutartis, pagal kurią asmenys, kuriems išsipareigojama, yra asmenys, apdraudžiami per darbdavį, prekybos asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę.

C. Sąskaitų likučių sumavimo ir su valiuta susijusios taisyklės

1. Asmeninių sąskaitų sumavimas. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo susumuoti visas finansines sąskaitas, kurias tvarko ji arba susijęs subjektas, tačiau tik tiek, kiek duomenis teikiančios finansų įstaigos kompiuterinės sistemos sieja finansines sąskaitas su duomenų elementu, pavyzdžiui, kliento numeriu arba mokesčių mokėtojo identifikavimo numeriu, ir leidžia susumuoti sąskaitų likučius arba sumas. Taikant šioje dalyje apibūdintus sumavimo reikalavimus, kiekvienam iš bendros finansinės sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas bendros finansinės sąskaitos likutis arba suma.
2. Subjektų sąskaitų sumavimas. Siekdama nustatyti subjekto turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atsižvelgti į visas finansines sąskaitas, kurias tvarko ji arba susijęs subjektas, tačiau tik tiek, kiek duomenis teikiančios finansų įstaigos kompiuterinės sistemos sieja finansines sąskaitas su duomenų elementu, pavyzdžiui, kliento numeriu arba mokesčių mokėtojo identifikavimo numeriu, ir leidžia susumuoti sąskaitų likučius arba sumas. Taikant šioje dalyje apibūdintus sumavimo reikalavimus, kiekvienam iš bendros finansinės sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas bendros finansinės sąskaitos likutis arba suma.
3. Speciali sumavimo taisyklė, taikoma santykių su klientais vadovams. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, kad būtų nustatyta, ar finansinė sąskaita yra didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat privalo susumuoti visas finansines sąskaitas, kurios santykių su klientais vadovo žiniomis arba pagrįstu manymu tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso tam pačiam asmeniui, yra jo kontroliuojamos arba jo atidarytos (išskyrus atvejus, kai jis tai daro kaip patikėtinis).
4. Sumos, aiškinamos kaip tokios pat sumos kita valiuta. Visos sumos, išreikštos kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta, aiškinamos kaip tokios pat sumos kitomis valiutomis, kaip nurodyta nacionalinėje teisėje.

VIII SKIRSNIS

TERMINŲ APIBRĖŽTYS

Taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

A. Duomenis teikianti finansų įstaiga

1. Duomenis teikianti finansų įstaiga – valstybės narės finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga. Valstybės narės finansų įstaiga: i) finansų įstaiga, valstybės narės rezidentė, išskyrus ne toje valstybėje narėje veikiančią tokios finansų įstaigos filialą, ir ii) finansų įstaigos, kuri yra ne valstybės narės rezidentė, filialas, jei toks filialas yra toje valstybėje narėje.
2. Dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga: i) finansų įstaiga, dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, išskyrus ne toje dalyvaujančioje jurisdikcijoje esantį tokios finansų įstaigos filialą, ir ii) finansų įstaigos, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, filialas, jei tas filialas yra toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.
3. Finansų įstaiga – pasaugos įstaiga, indėlių įstaiga, investicinė įmonė ar nurodytoji draudimo bendrovė.
4. Pasaugos įstaiga – subjektas, kurio esminę veiklos dalį sudaro finansinio turto valdymas kitų asmenų sąskaita. Subjektas valdo finansinį turtą kitų asmenų sąskaita ir tai sudaro esminę jo veiklos dalį, kai bendrosios subjekto pajamos, gautos už finansinio turto valdymą ir susijusias finansines paslaugas, yra lygios arba viršija 20 % subjekto bendrųjų pajamų per: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi gruodžio 31 d. (arba paskutinę ataskaitinio laikotarpio, nesutampancio su kalendoriniais metais, dieną), einantį prieš metus, kuriais atliekamas nustatymas, arba ii) laikotarpį, kuriuo veikia subjektas, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis trumpesnis.
5. Indėlių įstaiga – subjektas, kuris priima indėlius vykdydamas įprastą bankininkystės ar panašią veiklą.

6. Investicinė įmonė – subjektas:

- a) kuris klientui ar kliento vardu pirmiausia vykdo vieną ar kelias iš toliau nurodytų veiklos rūšių:
- i) prekyba pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlių sertifikatais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pan.), užsienio valiuta, valiutų, palūkanų normų ir indeksų priemonėmis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais arba biržos prekių ateities sandoriais;
 - ii) individualus ir kolektyvinis portfelių valdymas arba
 - iii) kitoks finansinio turto ar pinigų investavimas, administravimas ar valdymas kitų asmenų vardu
- arba
- b) kurio bendrosios pajamos visų pirma gautos už investavimą, reinvestavimą arba prekybą finansiniu turtu, jeigu subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra indėlių įstaiga, pasaulio įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies a punkte.

Laikoma, kad subjektas pirmiausia vykdo vieną ar kelias iš A poskirsnio 6 dalies a punkte apibūdintų veiklos rūšių arba subjekto bendrosios pajamos yra visų pirma gautos už investavimą, reinvestavimą arba prekybą finansiniu turtu, kaip nurodyta A poskirsnio 6 dalies b punkte, jeigu subjekto bendrosios pajamos, gautos už atitinkamą veiklą, yra lygios arba viršija 50 % subjekto bendrųjų pajamų per: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas nustatymas, gruodžio 31 d., arba ii) laikotarpį, kuriuo veikia subjektas, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis trumpesnis. Terminas „investicinė įmonė“ apibrėžtis neapima subjekto, kuris yra aktyvus nefinansinis subjektas, kadangi jis atitinka bet kurį iš D poskirsnio 8 dalies d–g punktuose išvardytų kriterijų.

Ši dalis aiškinama nuosekliai pagal Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijose vartojamo termino „finansų įstaiga“ apibrėžtyje pateiktą panašią formulotę.

7. Terminas „finansinis turtas“ apibrėžtis apima vertybinius popierius (pvz., korporacijos akcijų dalį, bendrijos ar patikos, kurie priklauso įvairiems savininkams ir kurių akcijomis viešai prekiaujama, akcijų ar faktinės nuosavybės dalį, vekselius, obligacijas, skolinius išsipareigojimus arba kitus išsiskolinimą įrodančius dokumentus), bendrijos akcijų dalį, biržos prekes, apsikeitimo sandorius (pvz., palūkanų normų apsikeitimo sandorius, valiutos apsikeitimo sandorius, valiutų pozicijų apsikeitimo sandorius, aukščiausias palūkanų normų ribas, žemiausias palūkanų normų ribas, biržos prekių apsikeitimo sandorius, vertybinių popierių apsikeitimo nuosavybės vertybiniais popieriais sandorius, apsikeitimo nuosavybės vertybinių popierių indeksu sandorius ir panašius susitarimus), draudimo sutartis ar anuiteto sutartis arba bet kokią vertybinio popieriaus vertės dalį (įskaitant ateities sandorį arba išankstinį sandorį, arba pasirinkimo sandorį), bendrijos akcijų dalį, biržos prekę, apsikeitimo sandorį, draudimo sutartį arba anuiteto sutartį. Terminas „finansinis turtas“ apibrėžtis neapima su skola nesusijusios tiesioginės nekilnojamojo turto dalies.
8. Nurodytoji draudimo bendrovė – subjektas, kuris yra draudimo bendrovė (arba draudimo bendrovės patronuojančioji bendrovė), kuri išduoda kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį arba privalo atlikti mokėjimus pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį.

B. Duomenų neteikianti finansų įstaiga

1. Duomenų neteikianti finansų įstaiga – finansų įstaiga, kuri yra:

- a) Vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija arba centrinis bankas, išskyrus atvejus, susijusius su mokėjimu, kuris atsiranda dėl išsipareigojimo, savo ruožtu susijusio su tokios rūšies komercine finansine veikla, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaulio įstaiga ar indėlių įstaiga;
- b) plataus dalyvavimo pensijų fondas, siauro dalyvavimo pensijų fondas, Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos arba centrinio banko pensijų fondas arba kriterijus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas;
- c) kitas subjektas, kuris kelia mažą riziką, kad juo bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, turi požymių, iš esmės panašių į B poskirsnio 1 dalies a–b punktuose apibūdintus subjektus, ir yra įtrauktas į šios direktyvos 8 straipsnio 7a dalyje nurodytą duomenų neteikiančių finansų įstaigų sąrašą, jeigu šio subjekto kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas netrukdo siekti šios direktyvos tikslų;

- d) nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas arba
 - e) patika tiek, kiek patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga ir praneša visą pagal I skirsnį reikalaujamą pranešti informaciją apie visas patikos praneštinias sąskaitas.
2. Vyriausybės subjektas – valstybės narės ar kitos jurisdikcijos Vyriausybė, valstybės narės arba kitos jurisdikcijos politinis vienetas (kuris, siekiant išvengti abejonių, atitinkamai apima valstybę, provinciją, apygardą ar savivaldybę) arba visiškai valdoma valstybės narės ar kitos jurisdikcijos agentūra ar įstaiga, arba bet kuris vienas ar keli iš jų (kiekvienas jų – Vyriausybės subjektas). Šią kategoriją sudaro neatsiejamos valstybės narės ar kitos jurisdikcijos dalys, kontroliuojamieji subjektai ir politiniai vienetai.
- a) Valstybės narės ar kitos jurisdikcijos neatsiejama dalis reiškia asmenį, organizaciją, agentūrą, biurą, fondą, įstaigą ar kitą instituciją, kad ir kaip ji būtų pavadinta, kuri yra valstybės narės ar kitos jurisdikcijos valdymo institucija. Valdymo institucijos grynosios pajamos turi būti įskaitomos į jos sąskaitą ar kitas valstybės narės ar kitos jurisdikcijos sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali teikti naudos privačiam asmeniui. Neatsiejama dalis neapima asmens, kuris yra suverenas, pareigūnas ar administratorius, veikiantis kaip privatus asmuo.
 - b) Kontroliuojamasis subjektas reiškia subjektą, kuris pagal savo formą veikia atskirai nuo valstybės narės ar kitos jurisdikcijos arba kuris kaip nors kitaip sudaro atskirą juridinį asmenį, jeigu:
 - i) šį subjektą visiškai valdo ir kontroliuoja vienas ar keli Vyriausybės subjektai tiesiogiai arba per vieną ar kelis kontroliuojamuosius subjektus;
 - ii) šio subjekto grynosios pajamos įskaitomos į jo sąskaitą ar vieno ar kelių Vyriausybės subjektų sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali teikti naudos privačiam asmeniui ir,
 - iii) likvidavus šį subjektą, jo turtas priklauso vienam ar keliems Vyriausybės subjektams.
 - c) Pajamos neteikia naudos privatiems asmenims, jei šie asmenys yra numatytieji Vyriausybės programos naudos gavėjai ir programos veikla, susijusi su bendrąja gerove, vykdoma plačiai visuomenei arba yra susijusi su tam tikro valdymo etapo administravimu. Tačiau, nepaisant to, kas išdėstyta pirmiau, laikoma, kad pajamos teikia naudą privatiems asmenims, jei jos gaunamos Vyriausybės subjektą panaudojant komercinei veiklai vykdyti, pavyzdžiui, komercinei bankininkystės veiklai, kai teikiamos finansinės paslaugos privatiems asmenims.
3. Tarptautinė organizacija – tarptautinė organizacija arba visiškai jos valdoma agentūra ar įstaiga. Ši kategorija apima visas tarpvyriausybines organizacijas (įskaitant viršvalstybines organizacijas), i) kurias pirmiausia sudaro Vyriausybės; ii) kurios turi galiojantį susitarimą dėl buveinės arba iš esmės panašų susitarimą su valstybe nare ir iii) kurių pajamos neteikia naudos privatiems asmenims.
4. Centrinis bankas – institucija, kuri pagal įstatymus ar Vyriausybės nutarimą yra pagrindinė institucija, išskyrus pačios valstybės narės Vyriausybę, išleidžianti priemones, skirtas cirkuliuoti apyvartoje kaip valiuta. Tokia institucija gali apimti įstaigą, kuri yra atskira nuo valstybės narės Vyriausybės, neatsižvelgiant į tai, ar valstybė narė ją valdo visiškai ar iš dalies.
5. Plataus dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju ar bet kuris jų derinys naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), kaip atlyginimas už suteiktas paslaugas, jeigu:
- a) fondas neturi nė vieno naudos gavėjo, turinčio teisę į daugiau kaip 5 % fondo turto;
 - b) fondui taikomas Vyriausybės reglamentavimas ir jis teikia informaciją mokesčių institucijoms ir
 - c) fondas atitinka bent vieną iš šių reikalavimų:
 - i) fondas paprastai yra atleistas nuo mokesčio už investicines pajamas arba šių pajamų apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu dėl savo pensijų fondo ar pensijų plano statuso;

- ii) fondas gauna iš jį remiančių darbdavių bent 50 % visų savo įmokų (išskyrus turto pervedimus iš kitų B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintų planų arba iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų);
 - iii) fondo lėšas leidžiama paskirstyti ar išimti tik įvykus nurodytiems įvykiams, susijusiems su išėjimu į pensiją, negalia ar mirtimi (išskyrus atnaujinamus paskirstymus į kitus B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintus pensijų fondus arba C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintas pensijų sąskaitas), antraip lėšoms, paskirstytoms ar išimtoms iki šių nurodytų įvykių, taikomos baudos, arba
 - iv) darbuotojų įmokos (išskyrus tam tikras leistinas pridėtines įmokas) į fondą yra ribojamos pagal darbuotojo gautas pajamas arba per metus negali viršyti kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 50 000 USD, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.
6. Siauro dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), kaip atlyginimas už suteiktas paslaugas, jeigu:
- a) fondas turi mažiau kaip 50 dalyvių;
 - b) fondą remia vienas ar keli darbdaviai, kurie nėra investicinės įmonės arba pasyvūs nefinansiniai subjektai;
 - c) darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą (išskyrus turto pervedimus iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų) yra ribojamos atitinkamai pagal darbuotojo gautas pajamas ir atlyginimą;
 - d) dalyviai, kurie nėra valstybės narės, kurioje įsteigtas fondas, rezidentai, neturi teisės į daugiau kaip 20 % fondo turto ir
 - e) fondui taikomas Vyriausybės reglamentavimas ir jis teikia informaciją mokesčių institucijoms.
7. Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas – Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko įsteigtas fondas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju naudos gavėjams ar dalyviams, kurie yra esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys) arba kurie nėra esami ar buvę darbuotojai, jeigu tokiems gavėjams ar dalyviams išmokos mokamos kaip atlyginimas už asmenines Vyriausybės subjektui, tarptautinei organizacijai ar centriniam bankui suteiktas paslaugas.
8. Kriterijus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas – finansų įstaiga, atitinkanti šiuos reikalavimus:
- a) finansų įstaiga yra finansų įstaiga vien tik todėl, kad ji yra kredito kortelių išdavėja, priimanti indėlius tik tada, kai klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės likutį, ir permoka iš karto negrąžinama klientui, ir
 - b) nuo 2016 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina politiką ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 50 000 USD, arba užtikrinama, kad kliento permoka, kuri viršija tą sumą, būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie nevirsija ginčijamų mokesčių, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius.
9. Nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas – investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, jeigu visas turtines teises kolektyvinio investavimo subjekte turi fiziniai asmenys ar subjektai, kurie nėra praneštiniai asmenys, arba jos valdomos per tuos asmenis ar subjektus, išskyrus pasyvius nefinansinius subjektus, kurių kontroliuojantieji asmenys yra praneštiniai asmenys.

Investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, pagal B poskirsnio 9 dalį nenustoją būti laikoma nuo mokesčių atleistu kolektyvinio investavimo subjektu vien tik todėl, kad kolektyvinio investavimo subjektas išleido materialių pareikštinės formos akcijų, jeigu:

- a) kolektyvinio investavimo subjektas neišleido ir neleidžia materialių pareikštinės formos akcijų po 2015 m. gruodžio 31 d.;
- b) kolektyvinio investavimo subjektas po atsisakymo išperka visas tokias akcijas;
- c) kolektyvinio investavimo subjektas atlieka II–VII skirsniuose nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras ir praneša visą praneštiną informaciją apie tokias akcijas, kai tokios akcijos pateikiamos išpirkimui ar kitokiam apmokėjimui, ir
- d) kolektyvinio investavimo subjektas yra parengęs politiką ir procedūras siekdamas užtikrinti, kad tokios akcijos būtų kuo greičiau išpirktos arba imobilizuotos bet kuriuo atveju iki 2018 m. sausio 1 d.

C. Finansinė sąskaita

1. Finansinė sąskaita – finansų įstaigos tvarkoma sąskaita, apimanti indėlių sąskaitą, pasaugos sąskaitą ir:

- a) kai tai susiję su investicine įmone – finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalis. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, terminas „finansinė sąskaita“ neapima akcinio kapitalo ar skolos dalių subjekte, kuris yra investicinė įmonė, vien tik todėl, kad jis i) teikia konsultacijas dėl investicijų klientui ir veikia jo vardu arba ii) valdo portfelius už klientą ar jo vardu, siekdamas investuoti, valdyti ar administruoti finansų įstaigoje, kuri nėra toks subjektas, kliento vardu įdėtą turtą;
- b) finansų įstaigos, kuri neapibūdinta C poskirsnio 1 dalies a punkte, atveju – akcinio kapitalo arba skolos dalis finansų įstaigoje, jeigu dalių klasė buvo nustatyta siekiant išvengti duomenų teikimo pagal I skirsnį, ir
- c) bet kuri finansų įstaigos išduota arba tvarkoma kaupiamojo draudimo sutartis arba anuiteto sutartis, išskyrus neinvesticinę, neperleidžiamą tiesioginį gyvybės draudimo anuitetą, kuris yra išduotas fiziniam asmeniui ir pinigine kompensacija pakeičia pensijos ar neįgalumo išmoką, skiriamą pagal sąskaitą, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

Terminas „finansinė sąskaita“ neapima sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

2. Indėlių sąskaita – komercinė, einamoji, taupomoji, terminuotojo indėlio arba paskolos sąskaita, arba sąskaita, kuri yra patvirtinta indėlio sertifikatu, paskolos sertifikatu, investicijos sertifikatu, įsiskolinimo sertifikatu ar kita panašia finansine priemone, kurią vykdydama įprastą bankininkystės ar panašią veiklą tvarko finansų įstaiga. Indėlių sąskaitoms taip pat priskiriamos draudimo bendrovės sumos, laikomos pagal garantuotų investicijų sutartį ar panašų susitarimą palūkanoms išmokėti arba gauti.
3. Pasaugos sąskaita – sąskaita (išskyrus draudimo sutartį ar anuiteto sutartį), kurioje laikomas vienas ar daugiau finansinio turto vienetų kito asmens naudai.
4. Akcinio kapitalo dalis – kai tai susiję su bendrija, kuri yra finansų įstaiga, – kapitalo arba pelno dalis bendrijoje. Patikos, kuri yra finansų įstaiga, atveju laikoma, kad akcinio kapitalo dalį turi bet kuris asmuo, disponuojantis visa patika ar jos dalimi ar gaunantis naudą iš visos patikos ar jos dalies, arba bet kuris kitas fizinis asmuo, vykdamas pagrindinę faktinę patikos kontrolę. Praneštinis asmuo laikomas patikos naudos gavėju, jeigu toks praneštinis asmuo turi teisę iš patikos tiesiogiai arba netiesiogiai (pvz., per nominalų savininką) gauti privalomai paskirstomą dalį arba gali tiesiogiai ar netiesiogiai gauti neprivalomai paskirstomą dalį.
5. Draudimo sutartis – sutartis (išskyrus anuiteto sutartį), pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka išmokėti tam tikrą sumą įvykus nurodytam nenumatytam atvejui, susijusiam su mirtimi, liga, nelaimingu atsitikimu, atsakomybe ar turtine rizika.

6. Anuiteto sutartis – sutartis, pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka mokėti išmokas laikotarpi, iš dalies arba visiškai nustatytą atsižvelgiant į vieno ar kelių asmenų tikėtiną gyvenimo trukmę. Šis terminas apima ir sutartį, kuri yra laikoma anuiteto sutartimi pagal valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurioje išduota sutartis, teisės aktus, taisykles ar praktiką, ir pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka tam tikrą laikotarpį (metų skaičių) mokėti išmokas.
7. Kaupiamojo draudimo sutartis – draudimo sutartis (išskyrus dviejų draudimo bendrovių sudarytą nuostolių atlyginimo perdraudimo sutartį), kurioje numatyta kaupiamoji suma.
8. Kaupiamoji suma yra didesnė iš šių sumų: i) suma, kurią draudėjas turi teisę gauti atsisakęs sutarties ar jai pasibaigus (nustatoma neatėmus atsisakymo mokesčio ar paskolos pagal polisą), ir ii) suma, kurią draudėjas gali pasiskolinti pagal sutartį ar jos atžvilgiu. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, terminas „kaupiamoji suma“ neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį yra išmokama:
 - a) tik dėl asmens, apdrausto pagal gyvybės draudimo sutartį, mirties;
 - b) kaip kūno sužalojimo ar ligos išmoka arba kita išmoka, skirta ekonominiams nuostoliams, turėtiems įvykus draudžiamajam įvykiui, atlyginti;
 - c) kaip anksčiau pagal draudimo sutartį (išskyrus investicinio gyvybės draudimo arba anuiteto sutartį) sumokėtos draudimo įmokos grąžinimas (atėmus draudimo mokesčius, nepaisant to, ar jie faktiškai taikomi) dėl sutarties nutraukimo arba pasibaigimo, rizikos sumažėjimo sutarties galiojimo laikotarpiu arba taisant informacijos pateikimo ar kitą panašią klaidą, susijusią su draudimo įmoka;
 - d) kaip draudėjo dividendai (išskyrus pasibaigimo dividendus), jeigu tie dividendai yra susiję su draudimo sutartimi, pagal kurią išmokamos tik C poskirsnio 8 dalies b punkte apibūdintos išmokos, arba
 - e) kaip išankstinės įmokos arba įmokos indėlio, susijusių su draudimo sutartimi, pagal kurią įmoka mokama bent kasmet, grąžinimas, jei išankstinės įmokos arba įmokos indėlio suma neviršija kitos metinės įmokos, kuri bus mokama pagal sutartį.
9. Jau esanti sąskaita:
 - a) finansinė sąskaita, duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma nuo 2015 m. gruodžio 31 d.;
 - b) bet kuri sąskaitos turėtojo finansinė sąskaita, nepaisant to, kada tokia finansinė sąskaita buvo atidaryta, jei:
 - i) sąskaitos turėtojas duomenis teikiančioje finansų įstaigoje (arba susijusiame subjekte toje pačioje valstybėje narėje kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) taip pat turi finansinę sąskaitą, kuri yra jau esanti sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies a punkte;
 - ii) duomenis teikianti finansų įstaiga (ir, jei taikoma, susijęs subjektas toje pačioje valstybėje narėje kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) abi pirmiau minėtas finansines sąskaitas ir bet kurias kitas sąskaitas turėtojo finansines sąskaitas, kurios laikomos jau esančiomis sąskaitomis, kaip nustatyta b punkte, laiko viena finansine sąskaita, siekiant, kad būtų laikomasi žinomumo reikalavimų standartų, išdėstytų VII skirsnio A poskirsnyje, ir siekiant nustatyti bet kurias iš finansinių sąskaitų likutį arba sumą taikant bet kurią iš sąskaitos ribų;
 - iii) finansinės sąskaitos, kuriai taikomos pinigų plovimo prevencijos procedūros/procedūros „pažink savo klientą“, atveju duomenis teikiančiai finansų įstaigai leidžiama laikytis tokių pinigų plovimo prevencijos procedūrų/procedūrų „pažink savo klientą“ finansinės sąskaitos atžvilgiu, remiantis pinigų plovimo prevencijos procedūromis/procedūromis „pažink savo klientą“, atliktomis jau esančios sąskaitos, kaip nustatyta C poskirsnio 9 dalies a punkte, atžvilgiu, ir
 - iv) atidarius finansinę sąskaitą, sąskaitos turėtojo nereikalaujama pateikti naujos, papildomos arba iš dalies pakeistos informacijos apie klientą, išskyrus informaciją šios direktyvos tikslais.
10. Nauja sąskaita – duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, atidaryta 2016 m. sausio 1 d. arba vėliau, išskyrus atvejus, kai ji laikoma jau esančia sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies b punkte.

11. Jau esanti asmeninė sąskaita – jau esanti sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau asmenų.
12. Nauja asmeninė sąskaita – nauja sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau asmenų.
13. Jau esanti subjekto sąskaita – jau esanti sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau subjektų.
14. Mažesnės vertės sąskaita – jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD.
15. Didelės vertės sąskaita – jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. arba bet kurių paskesnių metų gruodžio 31 d. viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 1 000 000 USD.
16. Nauja subjekto sąskaita – nauja sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau subjektų.
17. Sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis – bet kuri iš šių sąskaitų:

a) pensijų sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

- i) sąskaitai taikomas asmeninės pensijų sąskaitos reglamentavimas arba sąskaita yra įregistruoto ar reglamentuojamo pensijų plano dalis ir skirta pensijų išmokoms teikti (įskaitant neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju);
- ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neįtraukiamos į sąskaitos turėtojo bendrąsias pajamas arba apmokestinamos mažesniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu);
- iii) būtina teikti informaciją apie sąskaitą mokesčių institucijai;
- iv) išmokas lemia tai, ar yra sukakęs nurodytas pensinis amžius, ar yra pripažinta negalia arba patvirtintas mirties faktas, antraip iki šių nurodytų įvykių atliktoms išmokoms taikomos baudos, ir
- v) įvykdytas vienas iš šių reikalavimų: i) metinių įmokų limitas yra kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, kuri atitinka 50 000 USD ar mažiau, arba ii) nustatytas didžiausias viso gyvenimo įmokų limitas sąskaitai – kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, kuri atitinka 1 000 000 USD ar mažiau, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri šiaip atitinka C poskirsnio 17 dalies a punkto v papunkčio reikalavimą, nebus laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į tokią finansinę sąskaitą gali būti gaunamas turtas arba lėšos, pervestos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

b) sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

- i) sąskaita reguliuojama kaip investavimo priemonė, skirta ne pensijų tikslams, ir ja reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje arba sąskaita reguliuojama kaip taupomoji priemonė, skirta ne pensijų tikslams;
- ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neįtraukiamos į sąskaitos turėtojo bendrąsias pajamas arba apmokestinamos mažesniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu);
- iii) išmokas lemia tai, ar jos atitinka konkrečius kriterijus, susijusius su investavimo arba taupomosios sąskaitos tikslu (pvz., mokslo ar medicinos išmokų teikimas), antraip taikomos baudos, jei išmokos mokamos, nors jos neatitinka šių kriterijų, ir

- iv) metinių įmokų limitas yra kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, atitinkanti 50 000 USD ar mažiau, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri šiaip atitinka C poskirsnio 17 dalies b punkto iv papunkčio reikalavimą, nebus laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į tokią finansinę sąskaitą gali būti gaunamas turtas arba lėšos, pervestos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

- c) gyvybės draudimo sutartis, kurios draudimo laikotarpis baigsis iki apdraustajam asmeniui sueis 90 metų, jeigu ši sutartis atitinka tokius reikalavimus:
 - i) periodinės įmokos, kurios laikui bėgant nemažėja, yra mokėtinos bent kartą per metus sutarties galiojimo laikotarpiu arba iki apdraustajam asmeniui sueis 90 metų, atsižvelgiant į tai, kuris šių laikotarpių yra trumpesnis;
 - ii) sutartis neturi sutartinės vertės, kuria koks nors asmuo gali naudotis (išmokos, paskolos ar kitomis priemonėmis) nepasibaigus sutarčiai;
 - iii) suma (kuri nėra mirties išmoka), mokėtina po sutarties nutraukimo ar pasibaigimo, negali viršyti bendrų pagal sutartį sumokėtų įmokų, atėmus mirties ar ligos atveju išmokėtą sumą ir išlaidų mokesčius (neatsižvelgiant į tai, ar jie faktiškai taikomi ar ne) sumą už sutarties galiojimo laikotarpį ar laikotarpius, ir visų iki sutarties nutraukimo ar pasibaigimo sumokėtų sumų, ir
 - iv) sutarties teisėtais pagrindais neturi teisių perėmėjas;
- d) sąskaita, kurią turi tik paveldėtojas, jei šios sąskaitos dokumentai apima mirusiojo testamentą ar mirties liudijimo kopiją;
- e) sąskaita, kurios atsiradimą lemia kuris nors iš šių įvykių:
 - i) teismo nutartis ar sprendimas;
 - ii) nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimas, mainai ar nuoma, jeigu sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:
 - sąskaita finansuojama tik iš pradinio mokėjimo, rankpinigių, indėlio, kurių suma pakankama tiesiogiai su sandoriu susijusiam įsipareigojimui užtikrinti, arba iš panašaus mokėjimo arba finansuojama iš finansinio turto, kuris įdėtas į sąskaitą ir susijęs su turto pardavimu, mainais ar nuoma,
 - sąskaita atidaryta ir naudojama vien tam, kad būtų užtikrintas pirkėjo įsipareigojimas sumokėti pirkimo kainą už turtą, pardavėjo įsipareigojimas apmokėti nenumatytus įsipareigojimus arba nuomotojo ar nuomininko įsipareigojimas apmokėti su nuomojamu turtu susijusius nuostolius, kaip sutarta nuomos sutartyje,
 - sąskaitos turtas, įskaitant ir už ją gautas pajamas, išmokamas ar kitaip paskirstomas pirkėjo, pardavėjo, nuomotojo ar nuomininko naudai (be kita ko, siekiant įvykdyti šio asmens įsipareigojimą), kai turtas parduodamas, mainomas ar perduodamas arba kai pasibaigia nuomos sutartis,
 - sąskaita nėra maržos ar panaši sąskaita, atidaryta dėl finansinio turto pardavimo ar mainų, ir
 - sąskaita nesusijusi su sąskaita, apibūdinta C poskirsnio 17 dalies f punkte;
 - iii) finansų įstaigos, kuri tvarko nekilnojamojo turtu užtikrintą paskolą, įsipareigojimas atidėti dalį mokėjimo vien tam, kad vėliau būtų galima mokėti su šiuo nekilnojamojo turtu susijusius mokesčius ar draudimą;
 - iv) finansų įstaigos įsipareigojimas vien tik sudaryti sąlygas vėliau sumokėti mokesčius;
- f) indėlių sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:
 - i) sąskaita egzistuoja vien todėl, kad klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės ar kitos atnaujinamojo kredito priemonės likutį ir permoka iš karto negrąžinama klientui, ir

- ii) nuo 2016 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina politiką ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 50 000 USD, arba užtikrinama, kad kliento permoka, kuri viršija tą sumą, būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie nevirsija ginčijamų mokesčių, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius;
- g) bet kuri kita sąskaita, kuri kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, turi požymių, iš esmės panašių į C poskirsnio 17 dalies a–f punktuose apibūdintas sąskaitas, ir yra įtraukta į šios direktyvos 8 straipsnio 7a dalyje nurodytą sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašą, jeigu tai, kad tokia sąskaita laikoma sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, netrukdo siekti šios direktyvos tikslų.

D. Praneština sąskaita

1. Praneština sąskaita – valstybės narės duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kurią turi vienas ar keli praneštiniai asmenys arba pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinis asmuo, jeigu ji buvo įvardyta kaip tokia atlikus II–VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras.
2. Praneštinis asmuo – valstybės narės asmuo, išskyrus: i) korporaciją, kurios akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar keliuose pripažintose vertybinių popierių rinkose; ii) bet kokią korporaciją, kuri yra i punkte apibūdintos korporacijos susijęs subjektas; iii) Vyriausybės subjektą; iv) tarptautinę organizaciją; v) centrinių banką arba vi) finansų įstaigą.
3. Valstybės narės asmuo – kiekvienos valstybės narės atžvilgiu asmuo arba subjektas, kuris yra rezidentas kitoje valstybėje narėje pagal tos kitos valstybės narės mokesčių įstatymus arba mirusiojo, kuris buvo kitos valstybės narės rezidentas, paveldėtojas. Šiuo tikslu subjektas, pavyzdžiui, bendrija, ribotos atsakomybės bendrija arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, laikomas rezidentu jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras.
4. Kiek tai susiję su kiekviena valstybe nare, dalyvaujančioji jurisdikcija yra:
 - a) bet kuri kita valstybė narė;
 - b) bet kuri kita jurisdikcija i) su kuria atitinkama valstybė narė yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta tos valstybės narės paskelbtame ir Europos Komisijai pateiktame sąrašė;
 - c) bet kuri kita jurisdikcija i) su kuria Sąjunga yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta Europos Komisijos paskelbtame sąrašė.
5. Kontroliuojantieji asmenys – fiziniai asmenys, kurie kontroliuoja subjektą. Patikos atveju šis terminas reiškia disponuojantį (-ančius) asmenį (-is), patikėtinį (-ius), saugotoją (-us) (jei yra), naudos gavėją (-us) arba naudos gavėjų klasę (-es) ir bet kurį (-iuos) kitą (-us) fizinį (-ius) asmenį (-is), vykdančią (-čius) pagrindinę faktinę patikos kontrolę, o kai tai susiję su juridiniu vienetu, kuris nėra patika, šis terminas reiškia lygiavertę ar panašią poziciją užimančius asmenis. Terminas „kontroliuojantieji asmenys“ turi būti aiškinamas nuosekliai pagal Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijas.
6. Nefinansinis subjektas – subjektas, kuris nėra finansų įstaiga.
7. Pasyvus nefinansinis subjektas – bet kuris: i) nefinansinis subjektas, kuris nėra aktyvus nefinansinis subjektas, arba ii) investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies b punkte, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.
8. Aktyvus nefinansinis subjektas – bet kuris nefinansinis subjektas, atitinkantis bet kurį iš šių kriterijų:
 - a) mažiau kaip 50 % bendrųjų pajamų, kurias nefinansinis subjektas gavo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra pasyviosios pajamos, o mažiau kaip 50 % turto, kurį praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu turėjo nefinansinis subjektas, yra turtas, kuris teikia arba kuris laikomas tam, kad teiktų pasyviąsias pajamas;

- b) nefinansinio subjekto akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje arba nefinansinis subjektas yra subjekto, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje, susijęs subjektas;
- c) nefinansinis subjektas yra Vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, centrinis bankas arba subjektas, kuris visas priklauso kuriam nors vienam ar keliems pirma nurodytiems asmenims;
- d) iš esmės visą nefinansinio subjekto veiklą sudaro vienos ar kelių patronuojamųjų bendrovių, vykdančių prekybą ar veiklą, kuri nėra finansų įstaigos veikla, išleistų į apyvartą akcijų valdymas (visas arba dalinis) arba finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms bendrovėms, tačiau subjektas negali turėti tokio statuso, jei jis veikia kaip investicinis fondas (arba laiko save investiciniu fondu), pavyzdžiui, privataus akcinio kapitalo fondas, rizikos kapitalo fondas, akcijų išpirkimo skolintomis lėšomis fondas ar bet kuris kitas investavimo subjektas, kurio tikslas – įsigyti arba finansuoti bendroves ir vėliau tokiose bendrovėse turėti turtinių teisių kaip kapitalą investavimui;
- e) nefinansinis subjektas dar nevykdo veiklos ir neturi ankstesnės veiklos vykdymo istorijos, tačiau investuoja kapitalą į turtą, ketindamas vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos veiklą), jeigu praėjus 24 mėnesiams nuo nefinansinio subjekto pirminio įkūrimo datos jam negali būti taikoma ši išimtis;
- f) pastaruosius penkerius metus nefinansinis subjektas nebuvo finansų įstaiga ir šiuo metu jo turtas likviduojamas arba pertvarkomas ketinant tęsti arba vėl pradėti vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos veiklą);
- g) nefinansinis subjektas pirmiausia sudaro finansavimo ir rizikos draudimo sandorius su susijusiais subjektais (arba jų vardu), kurie nėra finansų įstaigos, ir neteikia finansavimo ar rizikos draudimo paslaugų jokiam subjektui, kuris nėra susijęs subjektas, jeigu kurių nors šių susijusių subjektų grupės pirmutinė vykdoma veikla nėra finansų įstaigos veikla, arba
- h) nefinansinis subjektas atitinka visus šiuos reikalavimus:
 - i) jis yra įsteigtas ir vykdo veiklą savo valstybėje narėje ar kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje tik religiniais, labdaros, mokslo, meno, kultūros, sporto ar švietimo tikslais; arba jis yra įsteigtas ir vykdo veiklą savo valstybėje narėje ar kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje, ir tai yra profesinė organizacija, veiklos lyga, prekybos rūmai, darbo organizacija, žemės ūkio ar sodininkystės organizacija, pilietinė lyga arba organizacija, kurios vienintelis veiklos tikslas yra socialinės gerovės skatinimas;
 - ii) savo valstybėje narėje arba kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje jis yra atleistas nuo pajamų mokesčio;
 - iii) jis neturi akcininkų ar narių, kurie turėtų nuosavybės ar naudos teisių į jo pajamas ar turtą;
 - iv) nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos galiojančiais įstatymais arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentais neleidžiama, kad nefinansinio subjekto pajamos ar turtas būtų paskirstytas privatiems asmenims ar nelabdariniams subjektams (arba naudojamas jų naudai), išskyrus atvejus, kai tai daroma vykdančią labdarinę nefinansinio subjekto veiklą arba jei mokama tinkama kompensacija už suteiktas paslaugas arba jei mokama tikra rinkos kaina už nuosavybę, kurią nupirko nefinansinis subjektas, ir
 - v) pagal nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos galiojančius įstatymus arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus reikalaujama, kad, likvidavus nefinansinį subjektą arba nutraukus jo veiklą, visas jo turtas būtų perduotas Vyriausybės subjektui ar kitai nepelno organizacijai arba išmarinis turtas būtų perduotas nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos Vyriausybės ar kurio nors jos politinio vieneto naudai.

E. Kita

1. Sąskaitos turėtojas – asmuo, sąskaitą tvarkančios finansų įstaigos nurodytas ar įvardytas kaip finansinės sąskaitos turėtojas. Jeigu asmuo, kuris nėra finansų įstaiga, finansinę sąskaitą turi kito asmens naudai ar to asmens sąskaita kaip agentas, saugotojas, nominalus savininkas, pasirašantis asmuo, investavimo konsultantas ar tarpininkas, jis nėra laikomas sąskaitos turėtoju šios direktyvos tikslais, nes sąskaitos turėtoju yra laikomas tas kitas asmuo. Kiek tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi ar anuiteto sutartimi, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, turintis teisę naudotis kaupiamąja suma arba keisti sutarties naudos gavėją. Jeigu joks asmuo negali naudotis kaupiamąja suma arba keisti naudos gavėjo, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, sutartyje nurodytas kaip savininkas, ir bet kuris asmuo, turintis teisę gauti išmokas pagal sutarties sąlygas. Pasibaigus kaupiamojo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties galiojimui, asmuo, turintis teisę gauti išmoką pagal sutartį, yra laikomas sąskaitos turėtoju.

2. Pinigų plovimo prevencijos procedūros/procedūros „pažink savo klientą“ – kliento išsamaus patikrinimo procedūros, kurias atlieka duomenis teikianti finansų įstaiga, laikydamasi pinigų plovimo prevencijos ar panašių reikalavimų, kurie taikomi tai duomenis teikiančiai finansų įstaigai.
3. Subjektas – juridinis asmuo arba juridinis vienetas, kaip antai korporacija, bendrija, patika arba fondas.
4. subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jeigu: i) kuris nors subjektas kontroliuoja kitą subjektą, ii) abu šie subjektai yra bendrai kontroliuojami arba iii) abu subjektai yra investicinės įmonės, apibūdintos A poskirsnio 6 dalies b punkte, yra bendrai kontroliuojami ir vykdančią bendrą kontrolę įvykdomos tokių investicinių įmonių išsamaus patikrinimo prievolės. Šiuo tikslu kontrolė apima tiesioginę ar netiesioginę daugiau nei 50 % subjekto balsų ar vertės nuosavybę.
5. MMIN – mokesčių mokėtojo identifikavimo numeris (o jeigu mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio nėra – funkcinis ekvivalentas).
6. Dokumentinis įrodymas yra bet kuris iš šių dokumentų:
 - a) valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra gavėjas, įgalios valstybinės įstaigos (pvz., Vyriausybės ar jos organo, ar savivaldybės) išduotas gyvenamosios vietos patvirtinimas;
 - b) fizinio asmens atveju – bet koks galiojantis tapatybės dokumentas, kurį išdavė įgaliota valstybinė įstaiga (pvz., Vyriausybė ar jos organas, ar savivaldybė), kuriame nurodoma fizinio asmens vardas ir pavardė ir kuris yra paprastai naudojamas tapatybei nustatyti;
 - c) subjekto atveju – bet koks oficialus dokumentas, kurį išdavė įgaliota valstybinė įstaiga (pvz., Vyriausybė ar jos organas, ar savivaldybė), kuriame nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje arba kitoje jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, jis yra, arba valstybėje narėje ar kitoje jurisdikcijoje, kurioje buvo įsteigtas arba įkurtas subjektas;
 - d) bet kuri audituota finansinė ataskaita, trečiosios šalies kredito istorija, bankroto paskelbimas ar vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijos ataskaita.

Jau esančios subjekto sąskaitos atveju duomenis teikiančios finansų įstaigos gali kaip dokumentinį įrodymą naudoti bet kurią duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje esančią klasifikaciją, susijusią su sąskaitos turėtoju, kuri buvo nustatyta remiantis standartizuota pramonės kodavimo sistema, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įtraukė į apskaitą laikydamasi įprastinės savo veiklos praktikos pinigų plovimo prevencijos procedūrų/procedūrų „pažink savo klientą“ tikslais arba kitais reguliavimo tikslais (bet ne mokesčių tikslais) ir kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino iki datos, kurią finansinė sąskaita priskirta jau esančios sąskaitos klasei, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nesužino arba ji neturi pagrindo manyti, jog tokia klasifikacija yra neteisinga arba nepatikima. Standartizuota pramonės kodavimo sistema – kodavimo sistema, naudojama įstaigoms klasifikuoti pagal veiklos rūšį kitais nei mokesčių tikslais.

IX SKIRSNIS

VEIKSMINGAS ĮGYVENDINIMAS

Vadovaujantis šios direktyvos 8 straipsnio 3a dalimi, kad užtikrintų pirmiau išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimą ir jų laikymąsi, valstybės narės turi būti įgyvendinusios taisykles ir administracines procedūras, įskaitant:

1. taisykles, kuriomis finansų įstaigoms, asmenims ar tarpininkams užkertamas kelias taikyti praktiką, skirtą apeiti duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūras;
2. taisykles, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos registruotų veiksmus, kurių imtasi, ir visus įrodymus, kuriais remiamasi vykdančios pirmiau minėtas procedūras, bei tinkamas priemones tokiems duomenims gauti;
3. administracines procedūras siekiant patikrinti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos laikosi duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų; administracines procedūras siekiant toliau sekti duomenis teikiančios įstaigos veiklą, kai pateikiami duomenys apie dokumentais nepatvirtintas sąskaitas;

4. administracines procedūras siekiant užtikrinti, kad subjektai ir sąskaitos, kurie nacionalinėje teisėje yra apibrėžti kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, ir toliau kelia mažą riziką, kad jie bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių, ir
5. veiksmingas įgyvendinimo užtikrinimo nuostatas siekiant spręsti nesilaikymo klausimą.

X SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMO TERMINAI, TAIKOMI AUSTRIJOJE ESANČIOMS DUOMENIS TEIKIANČIOMS FINANSŲ ĮSTAIGOMS

Austrijoje esančių duomenis teikiančių finansų įstaigų atveju visos šiame priede pateikiamos nuorodos į 2016 ir 2017 metus turėtų būti laikomos nuorodomis atitinkamai į 2017 ir 2018 metus.

Austrijoje esančių duomenis teikiančių finansų įstaigų jau esančių sąskaitų atveju visos šiame priede pateikiamos nuorodos į 2015 m. gruodžio 31 d. turėtų būti laikomos nuorodomis į 2016 m. gruodžio 31 d.

II PRIEDAS

PAPILDOMOS INFORMACIJOS TEIKIMO IR IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS, TAIKOMOS FINANSINĖMS SĄSKAITOMS**1. Aplinkybių pasikeitimas**

Aplinkybių pasikeitimas – bet koks pasikeitimas, dėl kurio papildoma informacija apie asmens statusą, arba kitaip neatitinkantis tokio asmens statuso. Be to, aplinkybių pasikeitimas apima bet kokią informaciją apie sąskaitos turėtojo sąskaitą pakeitimą arba papildymą (įskaitant papildymą, informacijos pakeitimą arba kitą su sąskaitos turėtoju susijusį pakeitimą) arba bet kokią informaciją apie su tokia sąskaita susietą sąskaitą pakeitimą arba papildymą (taikant sąskaitų sumavimo taisykles, apibūdintas I priedo VII skirsnio C poskirsnio 1–3 dalyse), jeigu toks informacijos pakeitimas arba papildymas turi poveikio sąskaitos turėtojo statusui.

Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga rėmėsi gyvenamosios vietos adresu testu, kaip nustatyta I priedo III skirsnio B poskirsnio 1 dalyje, ir pasikeitė aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad dokumentinio įrodymo (arba kitų lygiavėrių dokumentų) originalas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo ne vėliau kaip paskutinę atitinkamų kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną arba per 90 kalendorinių dienų po to, kai pastebimas arba atskleidžiamas toks aplinkybių pasikeitimas, priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė, gauti patvirtinimą ir naują dokumentinį įrodymą, kad nustatytų sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga iki šios datos negali gauti patvirtinimo ir naujo dokumentinio įrodymo, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo taikyti elektroninės duomenų paieškos procedūrą, apibūdintą I priedo III skirsnio B poskirsnio 2–6 dalyse.

2. Naujų subjektų sąskaitų patvirtinimas

Naujų subjektų sąskaitų atveju siekiant nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinis asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis tik sąskaitos turėtojo arba kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

3. Finansų įstaigos rezidavimo vieta

Finansų įstaiga yra rezidentė valstybėje narėje, jeigu jai taikoma tos valstybės narės jurisdikcija (t. y. valstybė narė gali užtikrinti, kad finansų įstaiga teiktų duomenis). Apskritai, kai finansų įstaiga yra rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje, jai taikoma tos valstybės narės jurisdikcija ir todėl ji yra valstybės narės finansų įstaiga. Patikos, kuri yra finansų įstaiga (neatsižvelgiant į tai, ar ji yra rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje), atveju laikoma, kad patikai taikoma valstybės narės jurisdikcija, jei vienas ar daugiau jos patikėtinių yra rezidentai toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai patika praneša visą informaciją apie patikos tvarkomas praneštinis sąskaitas, kurią reikalaujama pranešti pagal šią direktyvą, kitai valstybei narei, nes ji toje kitoje valstybėje narėje yra rezidentė mokesčių tikslais. Tačiau kai finansų įstaiga (išskyrus patiką) nėra rezidentė mokesčių tikslais (pvz., nes laikoma fiskališkai skaidria arba yra jurisdikcijoje, kurioje nenustatytas pajamų mokestis), laikoma, kad jai taikoma valstybės narės jurisdikcija, ir todėl ji yra valstybės narės finansų įstaiga, jeigu:

- a) ji įsteigta pagal valstybės narės įstatymus;
- b) jos administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra valstybėje narėje arba
- c) jos finansų priežiūrą vykdoma valstybėje narėje.

Kai finansų įstaiga (išskyrus patiką) yra rezidentė dviejose ar daugiau valstybių narių, tai finansų įstaigai bus taikomos tos valstybės narės, kurioje tvarkoma (-os) jos finansinė (-ės) sąskaita (-os), duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės.

4. Tvarkoma sąskaita

Apskritai būtų laikoma, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga, kuri yra:

- a) pasaugos sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri saugo sąskaitoje esantį turtą (įskaitant finansų įstaigą, kuri sąskaitos turėtojo turtą toje įstaigoje valdo tarpininko vardu);
- b) indėlių sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri yra įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus (išskyrus finansų įstaigos agentą, neatsižvelgiant į tai, ar tas agentas yra finansų įstaiga);

- c) akcinio kapitalo arba skolos dalies finansų įstaigoje, kuri yra laikoma finansine sąskaita, atveju – ta finansų įstaiga;
- d) kaupiamojo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties atveju – finansų įstaiga, įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus.

5. Patikos, kurios yra pasyvūs nefinansiniai subjektai

Subjektas, pavyzdžiui, bendrija, ribotos atsakomybės bendrija arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, pagal I priedo VIII skirsnio D poskirsnio 3 dalį laikomas rezidentu jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras. Šiais tikslais juridinis asmuo arba juridinis vienetas laikomas „panašiu“ į bendriją ir ribotos atsakomybės bendriją, jei jis nelaikomas apmokestinamu vienetu valstybėje narėje pagal tos valstybės narės mokesčių įstatymus. Tačiau siekiant išvengti duomenų teikimo dubliavimo (atsižvelgiant į plačią termino „kontroliuojantieji asmenys“ taikymo sritį patikos atveju), patika, kuri yra pasyvus nefinansinis subjektas, negali būti laikoma panašiu juridiniu vienetu.

6. Subjekto pagrindinės buveinės adresas

Vienas iš I priedo VIII skirsnio E poskirsnio 6 dalies c punkte apibūdintų reikalavimų yra, kiek tai susiję su subjektu, kad oficialiame dokumente nurodomas subjekto pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje arba kitoje jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, jis yra, arba kitoje jurisdikcijoje, kurioje subjektas buvo įsteigtas arba įkurtas. Subjekto pagrindinės buveinės adresas paprastai yra vieta, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras. Finansų įstaigos, kurioje subjektas tvarko sąskaitą, adresas, pašto dėžutės adresas arba vien korespondencijos tikslais naudojamas adresas nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas, išskyrus atvejus, kai tas adresas yra vienintelis subjekto naudojamas adresas ir subjekto organizaciniuose dokumentuose nurodomas kaip subjekto registruotasis adresas. Be to, adresas, kuris pateikiamas su nurodymais visą korespondenciją siųsti tuo adresu, nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas.“
